

Vi medvirker gerne til, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet får diskuteret måske ikke mindst det, fru Arnold bragte ind i billedet i sit ordførerindlæg, altså hvordan man får sagt undskyld i de tilfælde. Jeg tror også, at i mange tilfælde, når borgerne føler sig krænket, fordi myndighederne har overtrådt forskellige forskrifter og regler og måske også lovgivningen, skyldes det nok så meget den arrogance, der bliver udvist, som overtrædelserne i sig selv, fordi man jo godt ved, at det heller ikke er myndighederne givet at være ufejlbarlige.

I den sammenhæng er det klart nok, at man også kan drøfte, om det skal udløse en økonomisk erstatning, sådan som vi kender det i andre sammenhænge, og det er vi sådan set ikke afvisende over for. Men i givet fald bør man nok have et andet system, hvor beløbet ikke nødvendigvis ligger fast på de 5.000 kr., og der ikke mindst er en nærmere afgrænsning af, i hvilke tilfælde en økonomisk erstatning skal udløses.

Med disse ord ser vi altså frem til en grundig udvalgsbehandling af dette forslag, og vi vil gå positivt ind i arbejdet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren for forslagsstillerne.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten, som støttede min opfattelse af, at det er væsentligt, at vi får taget fat på at diskutere, hvad vi skal gøre for at få myndighederne til at overholde de mange lovregler, vi har fastsat for at sikre, at vi får så korrekte afgørelse som muligt.

Jeg vil gerne minde om, at de afgørelser, vi taler om her, er ikke, som den konservative ordfører var inde på, spørgsmålet om at få ret til at opføre et hus eller andet. Vi snakker om afgørelser, hvor det drejer sig om folks forsørgelsesgrundlag, hvor det er et spørgsmål om, hvorvidt de fortsat skal have kontanthjælp, førtidspension eller sygedagpenge, eller om det skal ophøre. Det er den type afgørelser, hvor det simpelt hen er selve folks livsgrundlag, der kan være på spil, hvor det er vigtigt, at der træffes en korrekt afgørelse, og der er fastsat regler om partshøring, klagevejledning osv. for at sikre den korrekte afgørelse. Det er her, der er behov for at se på, hvad vi kan gøre.

Vi oplever gentagne gange, både i konkrete sager og når der bliver lavet undersøgelser af statsamter og andre, at i en meget, meget stor del af sagerne er der fejl og ofte meget graveren-

de fejl. Her må sagerne simpelt hen gå om, fordi de ikke er behandlet ordentligt fra starten, og det forhold bliver vi nødt til at se nærmere på.

Vi har, inden vi fremsatte forslaget, haft det i høring hos en række af de organisationer, der arbejder på området, og har bl.a. fået svar fra Landsorganisationen af Kvindekrisecentre, Parkinsonforeningen, Fibromyalgiforeningen og mange andre, som jo tager sig af og hjælper nogle af de borgere, der kommer ud for, at myndighederne overtræder loven. De er enige i, at forslaget kunne være med til at sætte fokus på problemet og give de borgere lidt oprejsning, når de har været udsat for lovovertrædelser, og måske også være med til at få kommunerne til at udføre en bedre sagsbehandling.

Det er i høj grad også det, vi ønsker med forslaget, nemlig at kommunerne slet ikke begår lovovertrædelser, og det derfor ikke bliver nødvendigt for dem at betale en bod, fordi de tilrettelægger deres arbejde således, at de sørger for at overholde lovgivningen. Det burde være udgangspunktet for tilrettelæggelsen af arbejdet hos myndighederne, at man overholder lovgivningen, men det er desværre alt, alt for få steder, det er tilfældet. Derfor er jeg selvfølgelig også enig i de bemærkninger, der er kommet fra bl.a. fru Elisabeth Arnold og hr. Jann Sjørnsen, om, hvor vigtigt det er, at myndighederne også kan komme med en undskyldning til borgerne.

Vi så senest et eksempel i tv i går. De boligløse i København bliver sendt på hotel, og en kvinde med tre børn var blevet glemt af kommunen i 13 måneder, hvor man bare havde ladet hende bo på hotel. Da der endelig på Boligfondens foranledning blev fundet en lejlighed til hende, kom der ikke engang et brev til hende selv. Det var kun Boligfonden, der fik brevet, hvor kommunen beklagede, at hun var blevet glemt i 13 måneder. Man kunne ikke engang give hende en personlig undskyldning. Det er den holdning, vi skal have ændret, og vores forslag er altså den løsning, vi har fundet frem til.

Vi håber, at det under udvalgsarbejdet også kan lykkes at få andre ideer på banen, og vi håber, at der nu begynder at blive gjort noget alvorligt ved det problem, at der bliver begået alt for mange lovovertrædelser over for borgerne. Der er behov for at rette op på forholdene, både for at få en bedre sagsbehandling og for at vise borgerne, at det ikke kun er dem, der bliver straffet, når de begår ulovligheder, men at det også får konsekvenser for myndighederne.